

תלמודו בידו

יבמות

דף עז עמוד ב

[א] לר' יוסי, האם בת גר עמוני וישראלית כשרה לכהונה, ומנין ?

[ב] לר' יוסי, האם בת מצרי שני וישראלית כשרה לכהונה ?

[ג] לחכמים, האם מצרית ואדומית מותרות לבא בקהל מיד, ומנין ?

[ד] לר' שמעון, האם מצרית ואדומית מותרות לבא בקהל מיד, ומדוע ?

[ה] לר' יהודה, האם מצרית ואדומית מותרות לבא בקהל מיד, ומדוע ?

[א] ריש לקיש: פסולה. נלמד מכהן גדול באלמנה שביאתו בעבירה, וכתו חללה. ר' זכאי: פסולה. שנאמר "מעמיו יקח אשה", "עמיו" משמע שאביה ואמה מעם אחד. אבל גר עמוני וישראלית שאינם עם אחד וביאתן בעבירה, בתם פסולה. ר' יוחנן: כשרה. 1. "מעמיו" מרבה בת הבאה משני עמים, ואף שביאתן בעבירה. 2. "מעמיו" מרבה עם שיש בו שני עמים, והיינו עמון שהזכרים אסורים והנקבות מותרות, שבת גר עמוני כשרה לכהן.

[ב] ריש לקיש: פסולה. שהרי הנישואין בעבירה. ר' יוחנן: כשרה. ונלמד וללשון שני הנ"ל במה הצד, מבת עמוני וישראלית ואף שקל בכך שעמונית מותרת, ובת מצרי ומצרית שניה ואף שאין ביאתן בעבירה.

[ג] אסורות. ונלמד במה הצד מאיסור עריות ובעולה לכהן גדול, שדין הנקבות כזכרים. אבל מעריות בלבד וכתו השוה לכת בנו אין ללמוד, שחמורים שאיסורם בכרת. ומבעולה לכהן גדול בלבד אין ללמוד, שחמור שנולד מביאת איסור.

[ד] מותרות. ודוחה מה הצד הנ"ל, כי סובר שאין חלל מחייבי עשה [בעולה לכהן גדול]. וכן בענין מצריים ואדומיים נאמר "בנים אשר יולדו להם", בנים ולא בנות.

[ה] אסורות. 1. שנאמר "יולדו" הכתוב תלאן בלידה, שכל הנולדים אסורים ואף הנקבות. 2. הכתוב תלה את דין הבנים באם היולדת, ואילו היתה מותרת אף בנה היה מותר.